

MESAJUL
prof. univ. dr. AURELIAN GH. BONDREA,
președintele Universității *Spiru Haret*,

transmis cu prilejul deschiderii anului de învățământ
2010-2011

Dragi studenți,
Stimați colegi,

Pentru Universitatea *Spiru Haret*, deschiderea anului de învățământ 2010-2011 are o dublă semnificație: debutul, ca la fiecare început de octombrie, al unui nou an universitar, precum și marcarea intrării în cel de-al 20-lea an de existență a acestei instituții de învățământ superior.

Cu acest fericit prilej, vă rog să-mi permiteți ca, în numele Senatului universitar, dar și al meu personal, să adresez tuturor membrilor comunității noastre academice, întregului personal, cele mai sincere felicitări, precum și alese urări de sănătate, depline succese și noi realizări în actualul an universitar și în cei ce vor urma. Gândurile cele mai bune și calde urări de reușită în tot ceea ce vor întreprinde se îndreaptă, cu firească emoție și încredere, către „boboci”, studenții din anul I, care au decis să se alăture mării familii a haretistilor și ale căror aspirații și așteptări profesionale dorim să se realizeze pe deplin cu contribuția noastră calificată nemijlocită.

Distinși colegi,
Dragi studenți,

Nu mi-am propus, cu această ocazie, să prezint un bilanț al activității desfășurate în cele două decenii de existență în cadrul Universității *Spiru Haret* și al Fundației *România de Mâine*. Acest lucru va fi realizat pe parcursul manifestărilor științifice, cultural-artistice și sportive care vor avea loc îndeosebi în prima parte a anului 2011, manifestări consacrate celebrării acestui eveniment.

Doresc, însă, să subliniez faptul că cei 20 de ani care au trecut de la înființarea, la 19 ianuarie 1991, a Fundației *România de Mâine* – instituție social-umanistă de cultură, știință și învățământ, autonomă, fără scopuri politice sau patrimoniale (non-profit), persoană juridică de drept privat – și, în cadrul acesteia, a Universității *Spiru Haret*, au reprezentat ani de efort continuu, de creație și construcție, de dăruire, tenacitate și înaltă responsabilitate, de piedici, încercări și dezamăgiri, de mari satisfacții și realizări, bilanțul final fiind remarcabil. Putem fi mândri de ceea ce am reușit să înfăptuim, de aprecierile și prestigiul de care se bucură, pe plan intern și internațional, Universitatea noastră.

De altfel, filmul realizat de Televiziunea *România de Mâine* – postul propriu național, universitar și cultural, singurul cu acest profil din audiovizualul românesc – și prezentat în fața dumneavoastră a surprins, sintetic și elocvent, dimensiunile esențiale ale activității Universității noastre, înfăptuirile sale cele mai reprezentative.

Ceea ce ne preocupă, în mod esențial, în prezent și pentru perspectivă, sunt orientările strategice care vor jalona activitatea noastră, direcțiile în care va trebui acționat pentru a consolida realizările obținute, pentru a promova excelența, creația de vârf, deschiderea spre lume și creșterea vizibilității instituției, înalta responsabilitate pentru viitorul tinerei generații și destinul nostru național, într-un context global caracterizat de schimbări rapide și profunde, de crize acute, de multiple dificultăți, dar și de proiecte și descoperiri dătătoare de încredere și speranță într-un viitor mai bun.

În acest context, reamintim faptul că progresul oricărei societăți a fost strâns legat, de-a lungul istoriei, de evoluțiile din sfera învățământului, științei, culturii și educației, domenii considerate

veritabili piloni ai dezvoltării. Cu atât mai mult în zilele noastre, când vorbim de economia și societatea bazate pe cunoaștere.

Ca urmare, rolul și contribuția acestor sectoare sunt covârșitoare, iar învățământul superior și cercetarea științifică au un cuvânt greu de spus. Marii noștri înaintași, Spuru Haret, Petre Andrei, Dimitrie Gusti, au subliniat cu pregnanță menirea pe care trebuie s-o aibă universitatea: *„să ajute în primul rând la formarea, îmbogățirea și înnobilarea societății prin cultivarea științei; să contribuie, „pe lângă cercetarea științifică și crearea științei”, la „formarea personalității spirituale a studentului și pregătirea pentru o profesiune”; să reprezinte „o comunitate socială de viață și concepție, care se înfăptuiește prin strânsa conlucrare a profesorilor cu studenții la acea operă obștească – monument ce se clădește de veacuri – care este știința”; să însemne „vaste centre de cultură în care să găsească lesne mijlocul de a se manifesta întreaga mișcare culturală a țării în ce are ea mai bun și mai înalt”.*

Constatăm că toate aceste aprecieri sunt, și astăzi, la fel de actuale și valabile, constituindu-se în pilde de urmat.

În final, adresez comunității noastre universitare, tuturor haretistilor câteva îndemnuri de suflet.

Să facem efortul de a cunoaște, prețui cu adevărat și pune în valoare moștenirea atât de nobile și bogată lăsată de înaintași!

Să ne pregătim cu seriozitate, acumulând cele mai noi cunoștințe din diversele domenii ale științei, să ne dezvoltăm spiritul critic, civic și creativ!

Să dobândim astfel de abilități, capacități și deprinderi încât să fim competitivi pe piața muncii, să putem contribui cu succes la construcția României de mâine!

Să fim uniți și solidari în toate împrejurările, întrucât doar așa vom fi puternici!

Să demonstrăm prin fapte că suntem demnii urmași ai marelui om de știință și patriot, Spuru Haret, spiritul tutelar al Universității noastre!

Să nutrim încredere și speranță într-un viitor pe care noi înșine trebuie să-l construim!

Cu aceste gânduri închei spunând:

Gaudeamus igitur! Succes deplin în noul an universitar tuturor haretistilor!